

Ch ng 25

L c ng Khâm c ng h ng, nhìn Trình oan Ng không ch p m t, hy v ng có th nhìn th y chút bi u c m trên khuôn m t cô. Anh ta ngh , ch c cô gi n quá nên m i nói nh v y. Nh ng không ph i, nét m t cô không h thay i, ánh m t v n bình t nh.

L c ng Khâm mu n bóp ch t cô ngay l p t c nh ng anh ta l i không th ra tay. H i lâu sau, nh p th c a anh ta m i bình th ng tr l i, anh ta bình t nh nói: “Trình oan Ng , cô ngh r ng gi a chúng ta th c s có th “xóa h t n ” sao?”

Trình oan Ng còn bình t nh h n anh ta, b d ng c a anh ta ph n chi u rõ ràng trong ôi m t cô.

L c ng Khâm nhìn cô mà c m th y có chút hoang mang.

Cô nói: “Trên i này, ng i mà tôi không mu n m c n nh t chính là anh, m c n anh, tôi c m th y th t ghê t m.”

Cô m m c i, n c i y ch a ng r t nhi u ý ngh a sâu xa. “Cám n anh ã ban cho tôi m t cu c s ng nh th này, gi ây tôi ch ng còn b t c th gì, anh có c m th y vui v không? B tôi, anh tôi u ã ra i, anh có th y vui không? H , không ph i là anh mu n tôi s ng nh v y sao?”

Lúc cô ng ng lên l n n a, khóe m t ã ngân ng n n c. “L c ng Khâm, tôi th y h i h n l m, tôi r t h i h n vì ã quen bi t anh!”

L c ng Khâm nhúu mày, nhìn Trình oan Ng v i ánh m t ngày càng nguy hi m và l nh lòng khi n ng i khác ph i rùng mình s hãi, anh ta c i l nh lòng. “V y sao? Trình oan Ng , cô th y ghê t m? V y thì tôi nói cho cô bi t nhé, cô s còn th y ghê t m h n y!” Anh ta ng lên, túm l y chi c áo khoác, gi m nh m t cái, kéo theo m t lu ng gió l nh p t i. “Cô c th i ch t xem, tôi nói cho cô bi t, tôi s i x t t v i cô! Ch c n cô i ch t thì tôi s chôn Du ông cùng v i cô, còn c con gái c a anh ta n a. À, úng r i!...” D ng nh anh ta b ng nh ra i u gì ó, n m t n c i qu quá t a nh con qu khát máu, quay l i l nh lòng nói v i cô: “Còn c ông b v c a anh ta n a. Nhi u ng i nh v y chôn cùng cô, Trình oan Ng , cô th y th nào?” C n t c gi n c a L c ng Khâm hoàn toàn bi n m t, anh ta tr v tr ng thái bình th ng, l i nhìn cô v i ánh m t ôn hòa.

“...” Trình oan Ng c n ch t môi. Cô ch a bao gi nhìn ai v i ánh m t thù h n nh v y. Cô nhìn th ng vào m t L c ng Khâm, ánh m t l nh b ng nh ng

không nói câu gì. L c ng Khâm ng ó m t lúc r i ch ng thềm ý n cô n a, ng d y, r i i.

Lúc anh ta m c a, nh b c i, Trình oan Ng m i nói: “L c ng Khâm, ngoài vi c uy hi p tôi, anh còn bi t làm gì?”

L c ng Khâm tr l i cô b ng ti ng óng c a th t m nh.

L c ng Khâm vô cùng t c gi n, ng i nh mu n n tung. Có nh ng lúc, anh ta th c s s r ng mình không th ki m ch mà gi t ch t ng i ph n ó. Nh ng ngh l i, anh ta luôn có c m giác không n làm i u y. Anh ta luôn b tâm tr ng mâu thu n ó giày vò.

T lúc anh ta b c lên xe, tài x không dám nói v i anh ta câu nào. Toàn thân anh ta gi ây ch toát lên v l nh lũng nh b ng á khi n ai nhìn c ng ph i run s , ti p xúc v i anh ta lúc này thì ph i h t s c c n th n.

Anh ta b c vào nhà v i thái h m h m. Cô giúp vi c th y th c ng không dám n g n, ch h i xem anh ta có n c m không, khi anh ta nói là không, cô li n i ra.

Anh ta ng bên gi ng hút thu c mà lòng n ng tr u. Khói thu c c ng làm gi m b t ph n nào tâm tr ng ang r i b i. Anh ta vén t m rèm c a s , t t c khung c nh ngoài c a u thu vào trong áy m t. Ngôi bi t th này c ng là tài s n c a Trình Thiên t. Tr c kia, Trình oan Ng c ng ã ây.

Cô sinh ra ã là m t ti u th , i n âu c ng r t cao ng o và uy phong. Trình Thiên t r t c ng chi u cô, ch m sóc cô r t t t, n m c d ng nh cô không bi t th nào là s hi m ác c a nhân gian.

L c ng Khâm l ng l nhìn ra ngoài c a s . Nh ng bông hoa t ng vi kh ung a theo gió, mùi h ng ph ng ph t th m vào lòng ng i. Nh ng trong trí nh c a L c ng Khâm, tr c kia trong v n không tr ng hoa t ng vi mà là hoa h ng tr ng, m t lo i hoa n i ti ng và r t quý. ó c ng là loài hoa yêu thích c a i ti u th nhà h Trình. D ng nh cô luôn thích nh ng th hi m có và hào nhoáng bên ngoài. Tr c kia, anh ta luôn khinh th ng ki u cách ó c a cô. Sau khi anh ta a Du Giai Giai v ây s ng, cô ã t ý quy t nh thay hoa h ng tr ng b ng hoa t ng vi.

Sao L c ng Khâm l i vô tâm th ch ? T tr c n nay, anh ta không h phát hi n ra. T ng vi có p th nào i n a thì c ng không th b ng hoa h ng c. Còn hoa h ng, tuy r t cao quý nh ng l i mang trên mình nh ng chi c gai nh n có th làm ng i khác b th ng.

Du Giai Giai d dàng có c, nh ng r t cu c cô c ng không ph i là bông h ng trong trái tim L c ng Khâm. Còn Trình oan Ng gi ây ã m t h t nh ng c tính c a hoa h ng, nh ng có m t th v n không thay i, c i này không th thay i c, ó là nh ng chi c gai s c nh n trên ng i cô.

L c ng Khâm b t c i, c m th y suy ngh c a mình th t v v n ch là m y bông hoa nh thoi mà anh ta l i có th liên t ng n hai ng i ph n .

Anh ta kéo rèm c a s , quay tr v ch ng i, d p t t i u thu c. Trên bàn làm vi c ang x p m t t p công v n c n anh ta gi i quy t. Anh ta day day huy t thái d ng r i t p trung làm vi c.

Chuông i n tho i b ng vang lên, L c ng Khâm th dài, nh c máy.

Là Quan Ngh a gi. Trong i n tho i, anh ta r t chú tr ng n vi c dùng t , cách truy n t c ng r t rõ ràng. Tên ti u t ông Thiên ó l i gây chuy n tr ng h c r i!

L c ng Khâm t t máy, v i chi c áo khoác, l p t c i ra ngoài. T khi th ng bé c a vào tr ng ti u h c dành cho t ng l p th ng l u thì anh ta c ng không qu n ch t n a. Mà th ng bé ó c ng th t l , nó cùng Du Giai Giai và b o m u thì r t h p, nh ng c nhìn th y anh ta là l i nh nhìn th y k thù v y. V i m này thì nó gi ng h t m nó.

L c ng Khâm t c gi n a th ng bé vào ký túc xá trong tr ng h c không ph i nhìn th y nó n a. Không ng th ng bé v n tìm cách nh c nh anh ta v s hi n di n c a mình, nó luôn gây phi n hà cho anh ta, hình nh ng i m không bi t i u c a nó gây vò anh ta v n còn ch a !

Các giáo viên trong tr ng c ng ch gi thái r t khách sáo. M c dù trông ông Thiên g y nh c ng giá nh ng khi t c gi n l i hung đ gi ng h t anh ta. M t mình nó ánh nh ng ba a tr , n n i khi n m t m i chúng s ng vù.

L c ng Khâm c ng ch ng ph i m t ph huynh g ng m u, trong th gi i c a anh ta ch có lý thuy t cá l n nu t cá bé. Th y con mình không b t n h i gì, c n t c gi n trong lòng anh ta li n bi n m t.

Cô giáo anh ta a th ng bé v ch b o thêm, anh ta g t gù ng ý.

Ng i trên xe, c u bé không nói l i nào.

L c ng Khâm li c nhìn nó r i châm ch c: “Th nào, b t măn à? Sao bây gi không nói n a i?”

Cô bi t mình không th ch t nh v y, cô không mu n làm liên l y n nh ng ng i khác n a. T nh d y sau m i gi c m , cô luôn b giầy vò quá nhi u b i cái nghi p ch ng mà mình gây ra, cô không th mình gánh thêm n a.

n cu i tu n, L c ng Khâm c ng t i. Anh ta n c m cùng Trình oan Ng . Cô v n th , su t b a n ch ng nói ch ng r ng, L c ng Khâm có nín th c ng ch ng nghe th y ti ng th nào c a cô. M y ngày không g p, cô l i g y h n, trong ôi m t to hi n rõ s u ám khi n cô trông gi ng m t ng i b nh ti u t y.

Anh ta buông bát a, l nh lòng g i ng i giúp vi c thu d n bàn n. Trình oan Ng c ng ch ng có ý không ph c tùng, im l ng ng i yên ó, cúi u nhìn nh ng ngón tay mình.

“Trình oan Ng , cô cho r ng c ti p t c th này, hành h mình cho n ch t thì tôi s không ng n cô n a à?” Gi ng nói c a L c ng Khâm r t bình t nh nh ng l i khi n ng i ta c m th y ho ng s .

Trình oan Ng không tr l i, c ng ch ng ng ng lên. L c ng Khâm không nhìn rõ bi u c m lúc này c a cô.

“ ng d y, i thay qu n áo r i ra ngoài v i tôi!”

Cu i cùng thì Trình oan Ng c ng ch u ph n ng. “Tôi không mu n i.”

“H !” L c ng Khâm c i l nh lòng. “Không ph i là v n ch a ch t sao? N u còn s ng thì hãy nghe l i tôi m t chút!”

L c ng Khâm kéo cô i m t cách thô b o. Cô y u u i, m m m ng nh m t t gi y, L c ng Khâm ch dùng chút l c là kéo c cô lên r i. Anh ta n m ch t c tay cô. C tay cô r t nh nên ch c n dùng s c m nh m t chút là c m giác nh có th gãy r i, L c ng Khâm th y h i s hã.

S nh n tâm i v i chính mình c a ng i ph n này ã v t quá s c t ng t ng c a anh ta.

“Anh mu n a tôi i âu?”

“Cô có t cách h i à?”

Trình oan Ng không vùng v y n a. “Anh b tôi ra tôi i thay qu n áo.”

L c ng Khâm li n buông tay. Trình oan Ng tr v phòng nh m t du h n, thay qu n áo r i cùng L c ng Khâm r i i.

Cô c ng ch ng nh c r t cu c ây là l n th m y mình ng i trong xe c a L c ng Khâm, ch c m th y l n nào c ng là h i c x u, cô luôn c m th y s hã. Gi ây, cô c ng ch ng còn quy n luy n th gi i này n a, ch mu n c gi i thoát, nh ng ch ng th nào thoát c, ng i àn ông nh ma nh qu này c qu n ch t cô b ng m t m ng l i vô hình áng s .

Cô ch ng c m nhìn ra ngoài c a s . L c ng Khâm ng i bên c nh, h i th c a anh ta đ ng nh xâm chi m t t c các giác quan c a cô.

Nh ng c nh t ng c lù l n v phía sau c a s xe ngày càng tr nên quen thu c. Trình oan Ng không còn c m th y yên lòng n a, h i th c a cô càng lúc càng g p, tim p m nh, cô h t ho ng quay l i, n m ch t áo L c ng Khâm.

“Anh nh a tôi i âu v y? Anh nh a tôi i âu?”

L c ng Khâm l nh lũng ng i ó, ch m rãi h t tay cô ra, nói rõ ràng: “Ng i im, không ph i là cô mu n ch t sao? i n ch này xong, nh t nh tôi s cho cô c to i quy n.”

Cô c m th y vô cùng th t v ng, c n ch t môi ph n i d d i: “Tôi không i! Tôi không i! Tôi không i!” Cô kéo m nh tay n m c a xe nh ang phát iên. “R c” m t ti ng, tay n m c a xe r i xu ng.

n lúc này thì L c ng Khâm th c s n i gi n. Anh ta n m ch t hai cánh tay c a Trình oan Ng , nghi n r ng nghi n l i g m lên: “Cô không mu n sao? Trình oan Ng ! Không ph i là cô có b n l nh sao? Không ph i là cô mu n ch ng i tôi sao? Ti p t c i! Sao l i lù b c th ?”

Trình oan Ng nh b ngoài tai nh ng l i ch t v n c a ó, s ng ch t p m nh c a xe. “Th tôi ra! Tôi không i! L c ng Khâm, anh là tên kh n n n! Th tôi ra!”

“...”

Cô có vùng v y th nào i n a thì xe c a anh ta v n ti n v phía ngò bi t th ngo i thành. Nh ng c nh t ng quen thu c đ n hi n ra tr c m t khi n Trình oan Ng không vùng v y n a. Cô ch c m th y m i v t nhòa i, nh ng ký c ngày x a ùn ùn kéo v t a m t oàn k binh ang m m t n công khi n cô ph i quay cu ng. C nh v t tr c m t c ng vì th mà quay cu ng, cô lo l ng, s hã n m c không th n i.

L c ng Khâm gi ch t tay cô, lôi cô i vào trong c n bi t th . Anh ta p m nh c a phòng. C a phòng p vào t ng “r m” m t ti ng, vang v ng kh p

c n nhà. Anh ta qu ng m nh ng i cô vào trong. Trình oan Ng lo ng cho ng ngã xu ng sà n nhà.

“Trình oan Ng ! Không ph i cô r t tàn nh n sao? Cô có b n l nh thì i ch t i! Ch t i!”

L c ng Khâm nói h t câu, Trình oan Ng c ch ng khu u tay ng lên. Cô ch a k p ng d y thì b ng m t bàn tay nh xinh m áp l y cô. S m áp y nh ch m n t n trái tim cô. Ch trong kho nh kh c ó thoi, b c t ng kiên c t ng ch ng không th nào phá n i mà chính cô ã d ng lên b ng s p hoàn toàn.

“M ...” Gi ng nói c a m t a tr vang lên, n c n vì xúc ng.

Trình oan Ng ng ng u, khuôn m t th m m n c m t c a ông Thiên in sâu trong áy m t cô.

“M , sao m con i lâu v y mà không n ón con v !”

M t cô c ng ngân ng n n c, lòng au xót vô cùng. Trái tim v n ã có hàng ngàn hàng v n v t th ng c a cô gi ây nh v thành tr m m nh.

“M ... m ... T i sao m không c n con n a... T i sao không n ón con v nhà...”

“...”